

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.314/2024/4.

A felperes:

felperes

felperes címe.

A felperes képviselője:

Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe1

A per tárgya:

személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

40.P.22.546/2023/9.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 180.000 (száznyolcvanezer) forint kereseti és 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes országosan ismert politikus, a kétezres években pénzügyminiszter volt, 2020-ban a Budapesti Közlekedési Központ vezérigazgatóságának elnöki tisztét töltötte be.

[2] Az alperes által üzemeltetett origo.hu, bama.hu, baon.hu, duol.hu, heol.hu elnevezésű internetes sajtótermékekben 2020. április 29-én megjelent „felperes belekeveredett a fővárosi zaklatási ügybe” című cikk jelent meg. A hír a bama.hu, baon.hu, duol.hu, heol.hu oldalon 6 óra 18 perckor, az origo.hu-n 8 óra 3 perckor jelent meg.

[3] A bama.hu, baon.hu, duol.hu, heol.hu oldalakon egyidejűleg feltűnt hírek szövege azonos, az origo.hu oldalon megjelenő pedig szövegezésében jelentéktelen eltérést tartalmaz.

[4] A bama.hu, baon.hu, duol.hu, heol.hu oldalon megjelentetett hír a következő.

[5] A Magyar Nemzet birtokába került dokumentumok szerint a BKK nemrégiben kipattant zaklatási ügyét is politikai céljaira használta felperes. A vállalat igazgatósági elnökének több konfliktusa is volt a zaklatásokkal vádolt személy2-vel, aki azt állítja, hogy az ellene folytatott esélyegyenlőségi vizsgálat súlyos szabálytalanságai mögött is személy4 egykori minisztere áll. *(bevezető vége)*

[6] A Budapesti Közlekedési Központ (BKK) múlt héten kipattant *(linkelt tartalom)* zaklatási botránya leginkább személy3 és személy4 egykori mindenesének, a vállalat igazgatóságát elnöklő felperesnek a szándékai szerint alakulhatott – írja a Magyar Nemzet.

[7] személy2-t, az elektronikus jegyrendszer projektvezetőjét egy néhány hétig tartó vizsgálat lezárta elbocsátották, miután több munkavállaló is azt panaszolta, hogy zaklatta őket. A Magyar Nemzet birtokába került dokumentumokból kiderült, hogy

[8] »felperes – hatáskörét jócskán túllépve – a zaklatási ügy minden fázisa körül ott bábáskodott, az egyébként titkos vizsgálat minden részletéről tudott, s még az esélyegyenlőségi eljárásrendet is az ő előterjesztése alapján fogadták el.«

[9] Azonban azt, hogy személy2 pontosan mit követett el, mind a mai napig nem tudni. Egyes hírek szerint verbálisan zaklatta több kolléganőjét.

[10] Visszavont vallomás *(alcím)*

[11] Az egyik hölgy, aki terhelően nyilatkozott róla, később visszavonta a »vallomását«. Ez azt követően történt, hogy rájött, személy2 mégsem nevezte őt rossz kislánynak. Egy másik kolléganője állítólag arra panaszkodott, hogy fizikálisan is zaklatta, ám erről semmiféle részlet nem szivárgott ki. Az mindenesetre tény, hogy miután felperes tavaly ősszel feltűnt a fővárosi cégnél, többször összetűzésbe került a projektvezetővel. személy2 például az év elején jelezte, hogy a jegykiadó automatákra kiírt új közbeszerzés jócskán túlárzott, s az ügyben indult audit megállapította a felperes bizalmasának tartott akkori vezérigazgató-helyettesnek, személy5-nek a felelősségét.

[12] »felperes és bizalmasa súlyos szabályszegést követtek el, amikor a BKK-n belül ellenőrzést végző ügyvédi irodát megkönyékezve érzékeny információkhoz próbáltak hozzájutni.«

[13] Utóbbi auditot azért indították, mert személy5 az elektronikus jegyrendszerhez kapcsolódó projekteken trükközött a közbeszerzési értékhatárral. felperes – akinek nem lehetne beleszólása a BKK operatív feladataiba – a Magyar Nemzet értesülései szerint az illetékességei köreivel nem sokat törődve dönt a vállalat ügyeiről, gyakorlatilag minden anyagot látni akar, amihez döntés kell. Például arra is utasította személy2-t, hogy a jegyrendszer új koncepcióját először neki mutassa meg.

[14] Védett »tanúk« *(alcím)*

[15] Visszakanyarodva felperesnek a személy2 zaklatási ügyében játszott szerepéhez, az egyik legkülönösebb körülmény, hogy a fővárosi önkormányzat tájékoztatása szerint az esélyegyenlőségi bizottság jelentését is a 2010 előtti szocialista vezetés megoldóembere értékelte. A laphoz eljuttatott dokumentumokból kiderült,

[16] »felperes az elvileg titkos esélyegyenlőségi vizsgálat minden részletéről értesült, még annak lefolytatása alatt.«

[17] A zaklatási ügy vizsgálatát is meglehetősen rövidre zárták, a lap által megkérdezett HR-szakemberek szerint ilyen ügyekben nem megszokott a néhány hetes vizsgálat, főleg ha elbocsátással zárul.

[18] »személy2-vel azonban csak általánosságban közölték, hogy verbális és fizikai inzultusokkal vádolják, és a panasztevők kilétét sem fedték fel előtte, akik még a március 18-i meghallgatáson sem voltak jelen.«

[19] Ráadásul egy belső vizsgálat – amelyet személy2 jogorvoslati kérelme nyomán indított a biztonsági és a jogi osztály – azt tárta fel, hogy

[20] »az egyetlen munkavállaló, aki fizikai inzultussal vádolta személy2-t, az személy5-nek – vagyis felperes bizalmasának – a titkárnője volt.«

[21] Egy tanú hallotta, amint a

[22] »BKK HR-vezetője még a zaklatási ügy kirobbanása előtt megpróbálta rábírní a későbbi panaszost, hogy mondjon kompromittáló dolgokat személy2-ről.«

[23] személy6 akkor azonnal leállította a vizsgálatot. Ráadásul a személy6-nak nem tetsző jelentésből az is kiderült, hogy

[24] »az öt panasztevőből négyet a bizottság keresett meg.«

[25] felperes pedig mind az öt munkatártnak megígérte, csak az ő jóváhagyásával rúghatják ki őket a következő két évben.

[26] személy6 nagypénke (alcím)

[27] személy2 a BKK igazgatóságához eljuttatott levelében azt is panaszolta, hogy hivatalos jegyzőkönyv nem készült a meghallgatásról, és csak több nappal később kapta meg a hiányos leíratot, amiből az ügyvédje által mondott több észrevételt is kihagytak. Az április 20-i elbocsátását pedig a vádak megismétlésével indokolták. Érdekesség, hogy a felmondásról szóló főpolgármesteri döntés április 10-én, nagypénken kelt.

[28] »felperessel együtt a 2010 előtti szocialista vezetés több kulcsfigurája is visszatért a fővárosi önkormányzat és a hozzá tartozó cégek vezetésébe,«

[29] miután a tavaly őszi önkormányzati választáson baloldali többsége lett a Fővárosi Közgyűlésnek. Így mások mellett vezető pozícióba került személy7, aki a DK-hoz 2011-ben történő csatlakozása előtt csaknem húsz évig az MSZP tagja volt, személy8, az MSZP korábbi pártigazgatója, valamint az egykori MSZMP-s miniszter, személy9.”

[30] A felperesnek az alperessel szemben az ugyancsak az alperes által üzemeltetett magyarnemzet.hu sajtótermék által nyilvánosságra hozott azonos tartalmú cikk miatt a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.081/2022/7. számú jogerős ítéletében a személyiségi jogsértést megállapította és 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére, valamint elégtételadásra kötelezte az alperest. Ezt megelőzte a lap szerkesztőségével szemben lefolyt, és a Fővárosi Törvényszék 65.P.21.503/2020/6. számú jogerős ítéletével befejezett sajtó-helyreigazítási per, melyben a bíróság az alperes által működtetett szerkesztőséget a cikk kereset szerinti helyreigazítására kötelezte.

[31] A felperes ezt követően egyezséget ajánlott az alperesnek a jelen ügyből eredő igényei érvényesítése érdekében. Az alperes az ajánlatot nem fogadta el.

[32] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy az általa kiadott www.origo.hu, www.bama.hu, www.baon.hu, www.duol.hu és a www.heol.hu nevű online sajtótermékekben a 2020. április 29-én megjelent, „felperes belekeveredett a fővárosi zaklatási ügybe” című cikkben valótlanul állította felperesről, hogy

[33] a) a felperes zaklatási ügybe keveredett, neki bárki zaklatásához köze volt,

[34] b) a személy2-vel szemben zaklatás gyanúja miatt indult vizsgálat minden fázisa körül a felperes bábáskodott, a hatáskörét jócskán túllépte, és ő mozgathatta a háttérből a szálakat, valamint

[35] c) őt, zaklatás miatt panaszt tevő munkatártnak megígérte, hogy csak az ő jóváhagyásával rúghatják ki őket a következő két évben.

[36] Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest

[37] a) a www.origo.hu internetes sajtótermékben megjelent cikkben foglaltakkal megvalósított jogsértések miatt a felperes részére 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére, a további négy internetes sajtótermékben, nevesítve a www.bama.hu, www.baon.hu, www.duol.hu és a www.heol.hu nevű online sajtótermékekben megjelent cikkekben foglaltakkal megvalósított jogsértések miatt a felperes részére sajtótermékenként 200.000 forint - 200.000 forint sérelemdíj fizetésére, azaz az öt internetes sajtótermékben megjelent cikkben foglaltakkal megvalósított jogsértések miatt a felperes részére összesen 1.300.000 forint sérelemdíj, valamint a cikkek közlésétől kezdődően a sérelemdíj megfizetéséig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére, és

[38] b) arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő tizenöt napon belül elégtételként az általa kiadott www.origo.hu, www.bama.hu, www.baon.hu, www.duol.hu és a www.heol.hu nevű online sajtótermékek nyitóoldalán tegye közzé legalább három napig az ítélet rendelkező részét „Jogerős ítélet állapította meg, hogy lapunk megsértette felperes jóhírnevét” címmel oly módon, hogy a „Jogerős ítélet” kifejezésbe ékelt hiperlink mutasson az eredeti cikkeire, és annak elérhetőségi idejére a cím alatt tegye közzé az ítélet rendelkező részét, valamint

[39] c) a vonatkozó perköltség viselésére azzal, hogy a felperesnek járó ügyvédi munkadíjat az F/2 számon csatolt megbízási szerződés alapján állapítsa meg annak figyelembevételével, hogy a felperesi jogi képviselő áfakörbe tartozik. A felperesi oldalon jelen kereset benyújtásáig 100.000 forint, + 27% áfa pert megelőző eljárás, továbbá 4 óra munkának megfelelő 140.000 forint +27% áfa összegű ügyvédi munkadíj merült fel, amely a jelen kereset benyújtásáig az alábbi tevékenységeket foglalja magában: a kereset megírása 3 óra, egyéb adminisztrációs és ügyviteli tevékenység 1 óra, összesen 4 óra, amely 140.000 + áfa. Az előzőekre tekintettel a felperes a kereset benyújtásáig terjedő időszakra mindösszesen 240.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel azzal, hogy felperes a tárgyalás berekesztését megelőzően további nyilatkozatot fog tenni a kereset benyújtását követően felmerült és felszámítani kívánt perköltsége vonatkozásában.

[40] Előadta, hogy a cikkek valótlan tényeket állítottak személyéről, melyet a bíróság sajtó-helyreigazítási perben jogerősen meg is állapított, a sérelmezett közlések helyreigazítására kötelezve a szerkesztőséget ugyanezen tartalmú cikk vonatkozásában. Ezután a bíróság személyiségi jogi perben a jóhírneve megsértését jogerősen megállapította és további jogkövetkezmények viselésére is kötelezte az alperest. A közöltek valótlan tényállítások, egyúttal alkalmasak jóhírneve megsértésére.

[41] Keresete jogcímeiként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdését és a 2:52. §-át jelölte meg.

[42] Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a kereset elutasítására, másodlagosan a sérelemdíj legfeljebb 200.000 forintban történő megállapítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

[43] Az alperes arra hivatkozott, hogy a cikk közügyet tárgyal, a felperes pedig közszereplő, így tűrési kötelezettsége tágabb, mint a magánszemélyeké. A közöltek nem

tényállítások, hanem bírálatok, értékelések, még ha formálisan részben tényállításként jelennek is meg. Álláspontja szerint a sérelmezett közlésekkel a cikk szerzője nem állította, hogy a felperesnek köze lenne zaklatáshoz, csupán annyiban, hogy a felperes vett részt a zaklatási ügy kivizsgálásában. Az a közlés, hogy a felperes a zaklatásban érintetteknek felmondási moratóriumot ígért két évre, nem sértő.

[44] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott origo.hu, bama.hu, baon.hu, duol.hu, heol.hu nevű online sajtótermékben a 2020. április 29. napján megjelent „felperes belekeveredett a fővárosi zaklatási ügybe” című cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy a felperes zaklatási ügybe keveredett, neki bárki zaklatásához köze volt, a személy2-vel szembeni zaklatás gyanúja miatt indult vizsgálat minden fázisa körül a felperes bábáskodott, a hatáskörét jócskán túllépte, és ő mozgathatta a háttérből a szálakat, valamint őt, zaklatás miatt panaszt tevő munkatársnak megígérte, hogy csak az ő jóváhagyásával ruhghatják ki őket a következő két évben.

[45] Az alperest a felperes javára 1.300.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után 2020. április 30. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamat megfizetésére kötelezte.

[46] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elégtételként tegye közzé az általa kiadott origo.hu, bama.hu, baon.hu, duol.hu, heol.hu nevű online sajtótermékek nyitóoldalán legalább 3 napig az ítélet rendelkező részét „jogerős ítélet állapította meg, hogy lapunk megsértette felperes jóhírnévét” címmel oly módon, hogy a „jogerős ítélet” kifejezésbe ékelt hipolink mutasson az eredeti cikkekre, és annak elérhetőségi idejére a cím alatt tegye közzé az ítélet rendelkező részét.

[47] Az alperest a felperes javára 899.583 forint perköltség, az állam javára 78.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[48] A jogsértés megállapítását illetően a Ptk. 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését és a 2:51. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazta.

[49] Abból indult ki, hogy a felperes a cikkek nyilvánosságra hozatalakor – a BKK vezérigazgatóságának elnökeként – közszereplő volt, a cikk témája pedig közügy, mivel a BKK a főváros közösségi közlekedését szervező és működtető cég. A sérelmezett közlésekről megállapította, hogy tényállítások, amelyek valótlanágát más alperessel (magyarnemzet.hu szerkesztősége) szemben a bíróság jogerősen már megállapította. Ezután a közlések sértő voltát vizsgálta.

[50] Az első közlésről („felperes belekeveredett a fővárosi zaklatási ügybe”) megállapította, hogy annak jelentése: a felperesnek a zaklatási ügyben szerepe van, annak részese. Az alperes védekezését eredménytelennek tartva a „belekeveredett” kifejezést nem csak arra utalónak tekintette, hogy a felperes a zaklatási ügy kivizsgálásában részt vett. Ennek oka az, hogy a közlés nem hagy kétséget az olvasóban a tekintetben, hogy a felperes az ügy részese és nem utal arra, hogy a felperes az ügybe vizsgálóként került bele.

[51] Az elsőfokú bíróság szerint a cikk címe tömörítve fogalmazza meg a cikk tartalmát, figyelemfelkeltő jellegű, és meghatározza a cikk értelmezésének keretét. Ennek kiemelkedő jelentőséget tulajdonított.

[52] A cikk későbbi részei sem tisztázzák a felperes valós szerepét, mivel a vizsgálat szabálytalanságairól szólnak, arra utalva, hogy a felperes az ügyben összeférhetetlen, érdekelt személy volt. Arról sem tájékoztat a cikk, hogy a felperes a BKK élére csak a zaklatási ügy kivizsgálásának végén került, így a vizsgálat anyagát csak utóbb vette kézhez, nem maga folytatta a „kihallgatásokat”.

[53] A közlés sértő jellegét az a körülmény adja, hogy a zaklatás részben bűncselekmény, részben mint köznapi értelemben vett fogalom is hátrányos tartalmú, így a felperes kedvezőtlen megítélésére vezet, hogy efféle cselekmény részese.

[54] A második közlés („felperes mozgathatta a szálakat a háttérből”) a cikkeken a felperes fényképe alatt szerepel. A feltételes mód használatának nincs jelentősége. Figyelemmel ugyanis a kontextusra és a címbe állítottakra a feltételesmód használata alkalmatlan arra, hogy az olvasó mint lehetőségre tekintsen a felperesnek az alperes által felhozott szerepéről.

[55] A közlés azért sértő, mert azt fejezi ki, hogy a felperes az ügy főszereplője, alakítója. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperesnek köze volt a zaklatási ügghöz, abban részt vett volna.

[56] Az elsőfokú bíróság a harmadik közlést („A vállalat igazgatósági elnökének több konfliktusa is volt a zaklatásokkal vádolt személy2-vel”) annak bizonyítatlansága miatt ugyancsak valótlannak minősítette. A sértő jelleget a kontextus adja meg, lévén a cikk szerepelteti, hogy a felperes a cég felső vezetője, személy2 felettese, hogy a személy2-t érintő zaklatási ügyben zajló vizsgálatot irányította. E fordulatokkal azt fejezi ki, hogy a felperes szabálytalanul, összeférhetetlenül és önkényesen járt el hivatali jogkörében.

[57] A negyedik közlést [„A Budapesti Közlekedési Központ (BKK) múlt héten kipattant zaklatási botránya leginkább személy3 és személy4 egykori mindenésének, a vállalat igazgatóságát elnöklő felperesnek a szándékai szerint alakulhatott.”] azért minősítette tényállításnak, mert a cikk szerzője korábban már kijelentő módon fejezte ki ugyanezt, illetve azért, mert a cikk egésze a felperesre vonatkozó valótlanságokat úgy tálalja, mintha nem lenne teljesen tisztázott, mi történt az ügyben. Ez a kettősség az olvasó számára összemosza azt, hogy a felperes esetleg mégsem részese a zaklatási ügynek („Azonban azt, hogy személy2 pontosan mit követett el, mind a mai napig nem tudni.”). A tartalom sérelmességét a teljes kontextus emeli ki, miszerint a zaklatási botrányt a felperes „alakította”, azaz mint annak kivizsgálója nem a feladatát teljesítette, hanem a valóságot ferdítette el.

[58] Az elsőfokú bíróság az ötödik közlést („felperes – hatáskörét jócskán túllépve – a zaklatási ügy minden fázisa körül ott bábáskodott, az egyébként titkos vizsgálat minden részletéről tudott, s még az esélyegyenlőségi eljárásrendet is az ő előterjesztése alapján fogadták el”) vizsgálva a zaklatási ügy tényadatainak tulajdonított jelentőséget. A felperesnek nem volt feladata az érintettek kihallgatása, a főpolgármester csak az irat elkészülte után kérte fel a felperest az ügyben történő közreműködésre. A zaklatási ügyet külső szakértő vizsgálta át, a felperes az ő anyagát kapta meg, mely tartalmazta az eset felderítését, az ahhoz kapcsolódó dokumentációt, valamint intézkedési javaslatokat. A szakértő anyaga 2020. március 20-án kelt, a felperes 2020. március 23-án kapott felkérést közreműködésre, míg az esélyegyenlőségi eljárásrendet 2020. november 15-e – a felperes hivatalba lépése – előtt fogadták el.

[59] A közlést ezért részben valótlan tényállításnak minősítette (a zaklatási ügy körül bábáskodott, illetve az esélyegyenlőségi eljárásrend felterjesztője volt), részben valós tény hamis színben történő feltüntetéseként azonosította (a felperesnek mint az ügy intézésére menet közben felkért személynek tudnia is kellett az ügy részleteiről, ez hivatali kötelessége volt).

[60] A bizonyítatlan állítás azért sértő, mert azt fejezi ki, hogy a felperes „minden módon belenyúlt a zaklatási ügy alakulásába, visszaélt hatáskörével, pozíciójával”.

[61] A hatodik közlést („Mind az öt zaklatás miatt panaszt tevő munkatársnak megígérte, hogy csak az ő jóváhagyásával rúghatják ki őket a következő két évben”) ugyancsak valótlan tényállításnak minősítette.

[62] A felperes nem állt kapcsolatban az eljárásban kihallgatott személyekkel, nem ismeri őket. A zaklatási ügy érintettjeinek a felelős vezető által tett ígéret informális módon kifejezetten sérelmes az érintettre nézve, hiszen a szabályok felett állást, az alaptalan kedvezmények tetszőleges osztogatását jelenti, önkényes hatáskör túllépésre utal.

[63] Az elsőfokú bíróság a további jogkövetkezmények körében a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásával az elégtételadást a keresetben foglaltakkal egyező tartalommal elrendelte. Az elégtétel nyújtása akkor eredményes, ha azonos elérhetőségi helyen, a lehetőségekhez mérten azonos nyilvánosság elé tárva szerepel a felperest ért jogsértés tényének ítélettel történő megállapítása, a személyét érintő valótlan közlések említése és korrekciója. A főoldalon szerepeltetés az internetes sajtótermékek technikai sajátosságaihoz igazodó mód arra, hogy az olvasótábor tudomást szerezzen a jogsértésről, a közlések valótlanágáról, annak időtartama pedig azt segíti elő, hogy az eredeti cikket olvasó nyilvánosság ténylegesen is megfelelő tájékoztatáshoz juthasson.

[64] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj követelést is alaposnak tartotta. Annak összege megfelelt a jogsértéskor fennálló ár- és értékviszonyokhoz és a jogsértés súlyához, a felperes közszereplői pozíciójához viszonyítva kialakult bírói gyakorlatnak. A felperes összesen 1.300.000 forint sérelemdíjra tartott igényt arra figyelemmel, hogy az őt ért jogsértés egy országos elérésű, valamint négy vármegyei lap online felületén jelent meg. Ebből arra következtetett, hogy a hír teljes országos nyilvánosságot kapott. A cikkek tartalma azonos, megjelenésük időpontja azonos, így azok számára, akik több sajtóterméket is olvasnak az érintettek közül, többszörösen súlyosította az alperes a valótlan és sértő közléseket.

[65] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíjat alakító körülmények között figyelemmel volt arra is, hogy a felperes fontos pozíciót töltött be a cikkek megjelenésekor, komoly felelősséget viselt, így személyének lejáratása jelentős sérelemmel is járt rá nézve. A közlésekkel az alperes a felperest hatalmával való jogtalan visszaéléssel vádolta, azok alkalmasak a belé vetett bizalom csorbítására, társadalmi megítélésének hátrányos megváltoztatására.

[66] Az elsőfokú bíróság végkövetkeztetése szerint a követelt összeg nem eltúlzott, így annak megfizetésére kötelezte az alperest. A késedelmi kamatot a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján ítélte meg a sérelemdíj után.

[67] A pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-a alapján kötelezte a perrel felmerült költség, a felperes oldalán eljáró jogi képviselő díjának megfizetésére, melyet a felperes által benyújtott megbízási szerződésben szereplő díj szerint határozott meg. A bíróság azt is tekintetbe vette az ügyvédi munkadíj összegének meghatározásakor, hogy az alperessel szemben a kereset benyújtását megelőzően az általa üzemeltetett magyarnemzet.hu lapban megjelent azonos tartalmú cikk miatt jogerős marasztaló ítéletek születtek sajtó-helyreigazítási és személyiségi jogi perekben, a felperes egyezséget ajánlott a számára, melyről az alperes nem tárgyal, így a felperes kénytelen volt igényét per útján érvényesíteni.

[68] A kereseti illetékről a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[69] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[70] Kérte elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj összegének 100.000 forintra mérséklését, valamint a felperes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését.

[71] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira alapította.

[72] Fellebbezésében megsértett anyagi jogi jogszabályként a Ptk. 2:44. § (1) bekezdését, a 2:45. § (2) bekezdését, valamint a 2:52. § (3) bekezdését jelölte meg.

[73] Az elsőfokú bíróság a kifogásolt közléseket helytelenül minősítette valótlan tényállításnak és sértőnek.

[74] A felperes politikai szereplő, akivel szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatóak meg, azokra vonatkozó tűrési kötelezettsége fokozott. A bírálatok során megfogalmazott tényállítások vizsgálata nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. Arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára.

[75] Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben sem a cikkek címében, sem a cikkekben nem szerepel az az állítás, hogy a felperesnek „bárki zaklatásához köze volt”. Ezért az erre vonatkozó megállapítás előzmény nélküli és alaptalan.

[76] Abból a nem vitatott tényből, hogy a felperes kapott felkérést a zaklatási ügy külső szakértővel való átvizsgálásra a főpolgármestertől, következik, hogy ehhez az eljáráshoz köze volt, az ügybe belekeveredett. Az írások címe kizárólag erre utal. A cikkek elolvasása után pedig az olvasó számára egyértelművé válik, hogy a felperes nem a zaklatásba keveredett bele, nem volt sem elkövető, sem áldozat, hanem az ügy kivizsgálásában kapott szerepet. Ezért a cikkek írója kellő ténybeli alappal választhatta azt a figyelemfelkeltő címet, hogy a felperes belekeveredett az ügybe.

[77] Az alperes szerint kellő alappal rendelkező újságírói vélemény, hogy a felperes, mint a zaklatási ügy átvizsgálására felkért főpolgármesteri megbízott, az eljárás minden fázisáért felelt. A „bábáskodott” szó használata pedig nem sértő újságírói szófordulat.

[78] Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben az „ő mozgathatta a háttérből a szálakat” szövegrész már a feltételes módból következően is vélemény. Az kellő alappal rendelkezik, mivel a vizsgálati eljárás felelőse és lebonyolítója a felperes volt, így ez sem lehet sértő.

[79] Az alperes szerint a hatodikként sérelmezett közlés (a felperes „öt, zaklatás miatt panaszt tevő munkatársnak megígérte, hogy csak az ő jóváhagyásával rúghatják ki őket a következő két évben”) ugyancsak nem tekinthető sértőnek.

[80] Az alperes kifejtette, hogy a vizsgálat és mérlegelés tárgya az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az, hogy a felperes politikai értelemben vett jóhírnevében – a vele kapcsolatban megjelent tényállítások következtében – keletkezett-e csorbulás.

[81] Hivatkozott arra, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. Jelen esetben a sérelmezett kijelentések nem minősülnek olyan közlésnek, amelyek a felperes társadalmi megítélését hátrányosan csorbítanák.

[82] Az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte, hogy az utóbbi idők hazai közéletében a felperes személye kiemelt közérdeklődésre tart számot, valamint azt, hogy a felperes a saját döntése alapján vált a közügyek másoknál aktívabb alakítójává, vállalva ezzel az érintett közösség nyilvánossága előtti értékeléseket és bírálatokat is, ezért a közügyek vitatása körében őt érintő vagy minősítő, a személyét támadó véleménynyilvánításokat nagyobb türelemmel kell tűrnie. Közszerelő mivolta miatt kizárólag az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások egészen szűk köre minősülhet a sajtót megillető alapjogok korlátjaként.

[83] A sérelemdíj alkalmazásának elengedhetetlen feltétele a nemvagyoni sérelem bekövetkezése. Jelen esetben azonban a felperes nem bizonyította, illetve valószínűsítette, hogy a sérelmezett közlés számára nemvagyoni sérelmet okozott.

[84] Az alperes az elsőfokú bíróság által megítélt kért sérelemdíjat eltúlzottnak tartotta, mert a felperes nem bizonyította az őt ért tényleges hátrányokat. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy a sérelemdíj miként és mennyiben alkalmas a felperest ért vagyoni hátrány kiegyenlítésére. Döntése a Ptk. 2:52. § (3) bekezdés rendelkezését sérti.

[85] A közéleti szereplők személyiségi joga és a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogi kollíziója esetére kialakított alkotmánybíróági iránymutatás szerint a véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. Egyfelől a demokratikus jogállam intézményeinek és a demokratikus közéletet hivatásszerűen alakító szereplőinek a szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, valamint a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme. Másfelől a tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét {7/2014. (III. 7.) AB határozat [50.]}

[86] Az alperes az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség mérséklését is kérte. Megítélése szerint a felperes által előterjesztett beadványok száma, terjedelme, illetve az eljárás során megtartott tárgyalások száma alapján a megítélt perköltség nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[87] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. Ez utóbbi összegét 105.000 forint + áfa összegben határozta meg.

[88] A felperes szerint az alperes figyelmen kívül hagyta a korábban folyt sajtó- és személyiségi jogi perben hozott jogerős döntések tartalmát. Az egyes közlésekkel kapcsolatos jogi álláspontját az e határozatokból vett részletekkel kívánta alátámasztani.

[89] Mivel az alperes a jelen perben sem indítványozott bizonyítást, a felperes szerint ténybelileg azonos kérdés jogi megítéléséről van szó.

[90] Nyilvánvalóan sértőnek tartotta azt az állítást, hogy tanúkat befolyásolt egy eljárásban egy olyan ígéret megtételével, amelyre nincs joga, és amely egyben visszaélés lenne a pozícióval. Ennek az állításnak minden eleme akár bűncselekmény megalapozott gyanúját is felvetné annak valósága esetén, de az nem lehet kétséges, hogy a társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására alkalmas.

[91] Azt az értelmezést, hogy személyiségi jogsértés esetén a hátrány köztudomású, a Kúria gyakorlata is alátámasztja (Pfv.22619/2017/8., Pfv.21230/2011/3., Pfv.20547/2015/6). A jelen perben sérelmezett állításokkal nagy nyilvánosság előtt szexuális zaklatással, tanúk befolyásolásával és hivatali visszaéléssel vádolták meg a felperest. A bírósági gyakorlat kettő- és ötszázezer forintos nagyságrendű sérelemdíj igénylése esetén nagy nyilvánosság előtt elkövetett, sokszoros és súlyosan jogsértő magatartás esetén a köztudomású doktrína alapján megítélhetőnek tartja a sérelemdíjat.

[92] Az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta a felperes perköltség követelésének megalapozottságát. A Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján pedig sajtóperben kereset- és ellenkérelem-változtatásnak nincs helye, így a perfelvétel lezárása utáni, a fellebbezésben előterjesztett védekezése nem vehető figyelembe. A Pp. 373. § (1) bekezdése pertípustól függetlenül írja elő, hogy az ellenkérelmet – bizonyos kivételektől eltekintve – a másodfokú

eljárásban megváltoztatni nem lehet. Ebből a felperes arra következtetett, hogy a felszámított és az elsőfokú eljárásban nem vitatott mértékű perköltség vitatása másodfokon tiltott ellenkérelem-változtatásnak minősül.

[93] A fellebbezés alapos.

[94] Az elsőfokú ítéletnek nem volt jogerőre emelkedett része, ezért a felülbírálat a teljes döntésre vonatkozott. A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között a Fővárosi Ítéltábla a határozatot a Pp. 369. § (3) bekezdés *a)*, *c)* és *d)* pontja alapján bírálta felül.

[95] Az alperes alappal sérelmezte, hogy a perben megjelölt öt írás egyike sem tartalmaz olyan fordulatot, amely szerint a felperesnek „bárki zaklatásához köze volt”. Ezt a szövegrészt ugyan a kereseti kérelem tartalmazta, azonban az elsőfokú ítélet indokolásában – az első sérelmezett közlés idézett szövegében – már nem szerepelt (indokolás [11] bekezdés). Az elsőfokú bíróság a „neki bárki zaklatásához köze volt” szövegrészt anélkül jelenítette meg az ítélet rendelkező részében, hogy azt a jogi indokolásban értékelte volna. Erre figyelemmel szükség volt a tényállás módosítására [Pp. 369. § (3) bekezdés *a)* pont]. A vonatkozó szövegrész a cikkek egyikében sem található meg, ezért az arra vonatkozó megállapítás is sérti a Ptk. 2:45. § (2) bekezdését. A hírnévrontás megállapítása a cikkekben nem szereplő közlések tekintetében kizárt, így az ítéltábla az elsőfokú ítéletet e részében megváltoztatva, mellőzte a jogsértés alapjául szolgáló szövegrészletek közül a „neki bárki zaklatásához köze volt” részt.

[96] Az alperes fellebbezésének további részében a jogsértés megállapításával kapcsolatban az elsőfokú bíróságnak a közlések tartalmát meghatározó megállapításait és azok jogi szempontú minősítését támadta, amelynek felülbírálata a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* pontja szerinti jogkörben végezhető el. A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglalt korlátok között ezért a Fővárosi Ítéltábla a döntést ebből a szempontból is vizsgálta.

[97] A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra figyelemmel előrebocsátja az ítéltábla, hogy a hasonló közlések miatt korábban folyt perekben született döntések nem eredményeznek anyagi jogi kötőerőt a jelen ügyben felmerült jogkérdések megítélése szempontjából. A Kúria a Pfv.20919/2023/5. számú határozatában kiindulópontként tekintett arra, hogy a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés *b)* pontja és a Pp. 346. § (5) bekezdése is úgy rendelkezik, hogy a „Kúria közzétett határozata” azt a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatot jelenti, amelyet a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján a Kúria 2012. január 1-je után hozott, és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében is közzétett. Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertetett és a fellebbezési ellenkérelemben részletesen hivatkozott határozatok nem sorolhatóak a „közzétett határozatok” fogalmi körébe. Az e határozatokban foglaltaktól történő eltérést indokolni nem kell, és a Kúriához képest alsóbb fokú döntésekben kifejtett jogértelmezés az adott ügyben eljáró bíróságot nem is köti.

[98] Az elsőfokú bíróság határozatának indokolása nem hagy kétséget afelől, hogy felismerte és figyelembe is vette az ügy alapjogi vonatkozásait. A cikk témájának közügybe tartozó vonását, valamint a felperes közszereplői státuszát is mérlegelte a közlések minősítésének és a felperes tűrési kötelezettsége határainak megállapításánál.

[99] Az ítéltábla azonban nem teljesen értett egyet az egyes közlések jelentéstartalmának meghatározásával és jogi minősítésével.

[100] Az elsőként sérelmezett közlést illetően az elsőfokú bíróság nagy jelentőséget tulajdonított a cikk címében való szerepeltetésnek, mert az meghatározó a tartalom, a figyelemfelkeltés és a cikk értelmezésének kerete szempontjából. A címmel kapcsolatos, helyes értelmezési szempontok ismertetése után azonban az elsőfokú bíróság okszerűtlenül kezelte az alperes által nem vitatott tényként, hogy a közlés objektíve valótlan. Az ellenkérelem szerint az alperes nem azt állította, hogy a felperes a zaklatási ügyben „szerepet játszott”, hanem azt, hogy „annak kivizsgálásában vett részt”. Ebből pedig nem következik az elsőfokú bíróság előbbi megállapítása. A felek eltérően határozták meg a „belekeveredett a fővárosi zaklatási ügybe” kifejezés tartalmát. A felperes úgy, hogy a zaklatási ügy részese volt, míg az alperes ennél tágabban, a kivizsgálás részeseként.

[101] Az elsőfokú bíróság szerint a cikk nem tisztázza a felperes valós szerepét, sem azt aényt, hogy csak a vizsgálat végén került a BKK élére és nem ő folytatta a kihallgatásokat. A vitatott közlés értékelése szempontjából azonban nem ennek van jelentősége.

[102] A 8/2018. (VII. 5.) AB határozat szerint egy cikk konkrét címének jogszerűségéről vagy jogszerűtlenségéről való döntés az ítélkező bíróság feladata. A cikk címének jogszerűsége körében azt kell mérlegelnie a bíróságnak, hogy a cím a tájékoztatás egésze szempontjából lényeges körülmény tekintetében az olvasókat félrevezető olyan információt tartalmaz-e, amely sértette az érintett személyiségi jogait (indokolás [34]).

[103] A Kúria előbbieik figyelembevételével kialakított jogértelmezése szerint annak megítéléséhez, hogy a sajtóközlemény címe tényállítást vagy véleményt tartalmaz, a sajtóközlemény tartalmát is figyelembe kell venni (Pfv.20317/2021/7.). Sajtó-helyreigazítás iránt indult perben a sajtóközlemény címének helyreigazítására irányuló igény esetén azt szükséges vizsgálni, hogy a cím tartalma nem torzítja-e el a cikk egészének mondanivalóját. A cím tartalmának értékelésénél is figyelemmel kell lenni a közlemény egészére, valamint a közéleti szereplő esetében a címben is szereplő véleménynyilvánítás az átlagosnál tágabb lehetőségeire (Pfv.21472/2021/6.).

[104] Adott esetben ezért azt kell vizsgálni, „hogy az alkalmazott cím eltorzítja-e az olvasó számára a cikk érdemi tartalmát. A szólás- és sajtószabadság kiemelt fontosságú alkotmányos alapjog, amely ezen korlátozással kiterjed a címadás szabadságára is” (Pfv.20679/2021/8.). A Kúria állandó gyakorlatává tette, hogy személyiségi jogi perben a vizsgálat tárgyát képező sajtóközlemény címének önálló jelentősége van, ezért szükséges annak vizsgálata, hogy a cím a tájékoztatás egésze szempontjából lényeges körülmény tekintetében az olvasókat félrevezető és egyben az igényt érvényesítő fél személyiségi jogait sértő tartalmat hordoz-e. Nem zárja ki a személyiségi jogsértés megállapítását az, ha az alkalmazott cím, az abban foglalt tényállítást, mint nem teljesen bizonyosat közli (Pfv.21055/2021/6.).

[105] A gyakorlat ismertetett értelmezési szempontja szerint az ítéltábla következtetése az, hogy a „belekeveredett a fővárosi zaklatási ügybe” kifejezés nem valótlan tényállítás, hanem az újságíró tényeket értékelő tevékenységének eredménye, ténybeli alapon álló vélemény.

[106] A cikk a felperes ügyben játszott szerepét már a lead első mondatában egyértelműen meghatározza, kijelentve, hogy a felperes „politikai céljaira használta” a BKK zaklatási ügyét. Ez a politikai célú felhasználás az írás témája, amelynek ténybeli alapjai közül kettőt már a felvezető rész tartalmaz. Elsőként, hogy a felperesnek a zaklatással vádolt személy2-vel több konfliktusa volt, másodikként pedig személy2 azon állítása, hogy az esélyegyenlőségi vizsgálat szabálytalanságai mögött a felperes áll. Ebből a felvezetőből az olvasó számára egyértelműen kitűnik egyrészt az, hogy a két személy között nem újkéletű konfliktus feszül, másrészt pedig az, hogy a felperes a BKK igazgatósági elnökeként hatalmi pozíciót élvez, amelyet a zaklatási ügy vádlottja visszaélésektől tartva sérelmez.

[107] Az írás további része a „zaklatási ügyként” elhíresült eset vizsgálatának különböző részleteit ismerteti. Kitér arra, hogy a korábbi konfliktus akkor keletkezett, amikor a jegykiadó automatákra kiírt közbeszerzést személy2 túlárazottnak tartotta, és az amiatt indult audit megállapította a felperes bizalmasának felelősségét. A zaklatási ügyel kapcsolatban pedig az újságíró kiemeli az ügy szokatlan, különleges elemeit („a zaklatási ügy vizsgálatát is meglehetősen rövidre zárták”, „hogy személy2 pontosan mit követett el, mind a mai napig nem tudni”, „állítólag arra panaszkodott...ám erről semmiféle részlet nem szivárgott ki”, a „titkos esélyegyenlőségi vizsgálat minden részletéről értesült”), és említi a személy2 által kifogásolt eljárási hiányosságokat („jegyzőkönyv nem készült, „később kapta meg a hiányos leiratot”, „elbocsátását ... a vádak megismétlésével indokolták”).

[108] A hír szerzője a felsorolt tényekkel a felperes erőteljes fellépését kívánja alátámasztani, az ügy végkimenetelét, személy2 elbocsátását pedig bulvárfogással, a drámai hatást célzó „személy6 nagypénce” alcím alatt tárgyalja.

[109] A cikk hangvétele provokatív, a felperes személyére vonatkozó kritika erőteljes, az ügyben játszott szerepét rossz színben tünteti fel. Az első sérelmezett közlés azonban („belekeveredett a zaklatási ügybe”) ténybeli alapon álló vélemény, és egyértelmű, hogy nem a zaklatási ügy részeseként tünteti fel őt. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben az is nyilvánvaló az átlagolvasó számára, hogy a „belekeveredett” kifejezés arra vonatkozik, hogy a felperes vállalati pozíciója és a személyes konfliktus nem vált el egymástól.

[110] A második sérelmezett közlés („felperes mozgathatta a szálakat a háttérből”) ugyancsak a közölt tények alapján kijelentő módon megfogalmazott következtetés. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül zárta ki azt az értelmezést, hogy az olvasó tisztán feltételezésként azonosítsa a tartalmát. Ezzel összefüggésben nem annak volt jelentősége, hogy az alperes nem ajánlott fel a felperes szerepére vonatkozó bizonyítást, hanem annak, hogy a sérelmezett szövegrész a cikkben végigvonuló számos találgatás egyike, a szöveggörnyezetből kitűnően egyértelműen a szerző sejtése. Valótlan tény hiányában pedig a hírnévrontást nem lehetett volna megállapítani.

[111] A keresetlevélben harmadikként megjelölt állítást az elsőfokú bíróság helyesen minősítette tényállításnak. Annak valótlanságával azonban az ítéltábla nem értett egyet. A bevezetőben említett több konfliktusa is volt” szövegrészt később megismétli („többször összetűzésbe került a projektvezetővel”). Erre hozza fel példaként a felperes bizalmasaként megjelölt személy5 felelősségét megállapító eljárást, amely személy2 túlárázási kifogása után indult. Mivel a kijelentés nem valótlanság, annak sértő jellege vizsgálatára sem volt szükség.

[112] Az elsőfokú bíróság a negyedik sérelmezett közlésnek is helytelen jelentéstartalmat tulajdonított és jogi minősítését illetően is tévedett. Annak kijelentése, hogy a botrány „leginkább” a felperes „szándékai szerint alakulhatott”, a szerző vélekedése, kifejezetten véleményként azonosítható. Az a vonása pedig, amely szerint az eljárás eredménye nem ellentétes a felperes szándékaival, a feltárt személyes konfliktusra tekintettel olyan értékelés, amely jóval alatta marad a felperest a reá vonatkozó kritikákkal kapcsolatban terhelő tűrési küszöbnek.

[113] Az ötödik és a hatodik jogsértőnek tartott közlés a felperes igazgatósági elnöki pozíciójához kötődő tevékenységet jeleníti meg, azt provokatív kritikával illetve. Való tény, hogy a vizsgálat lefolyását és eredményét a felperes megismerte, az ezzel kapcsolatos aktivitás akár gúnyos kifejezését („bábáskodott”) a közügyben érintett közszereplő felperes alappal nem kifogásolhatja. A felperes által sérelmezett egyéb kifejezések („hatáskörét jócskán túllépve”, „titkos vizsgálat minden részletéről tudott”) jelentéstartalmát nem jogi szempontból kell meghatározni. E közlések szerepe a szövegben a felperesnek tulajdonított aktivitás, túlzott buzgalom kifejezése, amit a szerző a személyre vonatkozó bírálat részeként jelenített meg.

[114] A hatodik mondat az elsőfokú bíróság megállapításával szemben nem hordoz sértő tartalmat. A zaklatási ügy sértettjének tett – a peradatok szerint kétségtelenül valótnak – ígéret, amely szerint a felperes azt mondta, hogy következő két évben „csak az ő jóváhagyásával rúghatják ki őket”, nem a szabályok felett állást, az alaptalan kedvezmények tetszőleges osztogatását jelenti, hanem éppen a kiszolgáltatott helyzet ellensúlyozását szolgálja. A vezető ilyen nyilatkozata tipikusan a sértettek védettségét hangsúlyozza, és az írás szövegkörnyezetéből sem az tűnik ki, hogy a tanúvallomás tételére a felperes vette volna rá őket, a munkajogi védettséget ennek ellentételezéseként ajánlva fel. A sértő tartalom hiánya kizárja a jóhírnév megsértésének megállapítását.

[115] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta és a kereseteket valamennyi jogkövetkezmény alkalmazása tekintetében elutasította. Emiatt szükségtelenné vált a Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerinti felülbírálat, másodlagos fellebbezési kérelem és az elsőfokú perköltség mérséklésére vonatkozó jogorvoslati kérelem vizsgálata.

[116] A fellebbezés eredményes, ezért a felperes az első- és a másodfokú eljárásban is pervesztes. Az ítéltábla a Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó 81. § (1)-(2) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről. Az alperes az elsőfokú eljárásban tartott tárgyaláson nem jelent meg, írásbeli ellenkérelmében perköltség igényét úgy jelölte meg, hogy abból nem tűnik ki az ügyben kifejtett képviselői tevékenység időtartama („a vonatkozó jogszabály szerinti mértékben áfával növelten”).

[117] A Pp. 81. § (2) bekezdése szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Ez utóbbi rendelkezés alkalmazásának azonban minimális tartalmi követelménye, hogy a meg nem határozható pertárgy értékű perben a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (3) és (5) bekezdés alapján meghatározandó munkadíj tekintetében a jogi képviselő a munkaórák számát bejelentse. Erre az elsőfokú eljárásban nem került sor.

[118] A másodfokú elbírálás tárgyaláson kívül történt, így az Ükr. 3. § (3) bekezdése alapján az alperes ügyvédjének az eljárást megelőző és a tárgyaláson kívül végzett igazolt tevékenységének időtartamát közölnie kellett volna. A bíróság csak olyan peradatot vonhat mérlegelési tevékenysége körébe, amelyről az ellenérdekű félnek tudomása van és arra perrendszerűen, a döntést megelőzően reagálhat. Ezért az ítéltábla mellőzte a felperes marasztalását az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló első- és másodfokú perköltség megfizetésében.

[119] Az ügyben a pertárgy értéke a megjelent öt cikk alapján 5x600.000, összesen 3.000.000 forint. A kereseti illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján 5x36.000 forint, összesen 180.000 forint. A fellebbezési illeték az Itv. 39. § (3) bekezdés *c)* pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 5x48.000 forint. A fellebbezési illetéket a felperesnek kell megfizetnie a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint.

[120] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[121] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. Az illetékbevételei számla száma:10032000-01070044-09060018.

Budapest, 2024. november 26.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.
bíró